

REDACTIUNEA,
Administrarea și Tipografia
Brașov, piață mare nr. 37.
Seriozii nefrancate nu se pre-
messo. — Manuscrise nu se
retrimit.

I N S E R A T E
se primește la Administrație în
Brașov și la următoarele
BIROURI DE ANUNTURI:
la Viena: la N. Duke Nachf
Nux. Augenfeld & Emeric Lesser,
Heinrich Schalek, A. Oppelik.
la Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Elestein Bernat, Iuliu
Leopold (VII Erzsébet-körút).
PRETUL INSERTIUNILOR:
o serie garnond pe o coloană
10 bani pentru o publicare.
Publicari mai dese după tar-
fa și inviolabilă. — **RECLAME** pe
pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXVI.

Nr. 34.

Brașov, Joi 13 (26) Februarie.

1903.

Probleme economice.

(Reuniuni de credit și economie. Societăți coope-
rative de producție și desfacere.)

I.

Neapărat că băncile noastre românești au adus și aduc servicii necontestabile poporului nostru dela sate și orașe pe terenul economic, social și chiar moral. În primul rând ele au combatut ușura și au scăpat pe sătean din ghiarele cămătarilor evrei, cari în multe locuri l-ar fi compusit și îmbrâncit cu totul la pămînt, cum să întemplet bună-înău cu Rutenii din comitatele Ugocea, Bereg și Maramureș, pe cari guvernul ungar cu totă „afiuinea sa de salvare“ nu i va mai pute mânău din ghiarele Jidanilor galiciani.

Români deci, grătie băncilor lor infințate în scurtă vreme una după alta în toate părțile, au rămas fericiți de pacostea invaziunii galiciane. Apoi la bănci se adăpostesc și trăiesc o numărătă română direct și indirect, care și găsesc aplicări și subsistență onorabilă în patrie, în serviciul poporului; fără de ele multă lume ar fi silită să ia lumea în cap, ori să treacă și să se asimileze cu totul în tabăra vrășmăilor noștri. În fine, la cas de nevoie, comune și particulară au găsit și găsesc sprijinul material dorit și credit mai ușor. De exemplu la clădirea unei biserici, a unei școli, la cumpărarea unor pămînturi și scăparea altora din mâini streine, găsesc suma necesară până la lichidarea afacerii etc.

In resumăt efectele bune și folosene băncilor sunt vădite și nu pot fi puse la îndoială de nimăn!

Dar să cercetăm mai de aproape, decă sunt suficiente băncile, și decă au dat oare până acum toate folosene, la cari ne puteam aștepta dela ele?

Poporul dela sate a recurs de multe-ori la ajutorul și sprijinul băncilor, când a ajuns în străinătate, ér de multe-ori, și în cestiuni de mimica, să imprumută și să bagăt pâna în gât în datorii la ele, pentru a face opere, logodne, nuntă cu tămbălău mare, pomeni sgomotose, ori pe tru a-și cumpără obiecte de ale casei ori de lux, etc. etc., cari în cele mai multe casuri puteau să lipsescă.

Au deschis oare institutele noastre de bani ochii economilor noștri dela sate asupra deosebirei ce există între o datorie productivă și una negativă? Nu ne e cunoscut să se fi publicat nicăi o instrucție din partea lor pentru poporul dela teră. Mai departe îndemnat'au ele, prin creditul acordat, pe săteni și popor a pași pe calea progresului adevărat ca să producă mai mult și mai bun, și deschisau-i au oare calea către o cultură mai bună, mai sistematică? Să intru căt au favorizat și înlesnit băncile noastre stăruințele de a spori și imbunătăți cultura și producția națională? Căci scopul lor final, ca instituții pentru popor ce sunt în adevăratul înțeles al cuvântului, nu poate fi nicăi de a favoriza traiul

ușor și comod al cător-va familiei, și nicăi crescerea tantiemelor și dividendelor, ce le dău din câștigul realizat.

Până acum aproape toate băncile și instituții de credit și economii s-au mulțumit esclusiv numai de a da bani cu dobândă, și apoi la încheierea bilanțului a vota câteva mici ajutări pentru scopuri naționale și culturale: subvenții la școale, premii și stipendii la elevi, contribuții la masa școlarilor etc. Cum că înse măriile probleme economice, sociale, culturale au rămas nestudiate, necultivate și nerăsolvate de dănușele, o scie fie-cine.

Ce apariții nu se prezintă într-aceea?

Vedem cu îngrijire cum și poporul nostru a început a emigra în masă în America, ceea-ce până acum nu s'a mai pomenit. Până acum numai trecerea său dosoarea în România se consideră ca o pierdere pentru noi, o pierdere care, ce-i drept în ceea-ce privesc pătura nostră culturală a fost destul de simțitor, căci ne-a lipsit de multe milioane de florini cheltuiți cu studiile gimnasiale și universitare ale celor trecuți peste graniță.

O altă apariție ingrijitoră este că cu toate băncile noastre sporite la număr și în ce privesc capitalul lor social, și cu totă intinderea operațiunilor lor, bunăstarea materială și morală a poporului nostru mai mult scade decăt progresivă, parte în urma înmulțirii lui numerice, care este relativ cea mai mare între națiunile conlocuitoare, parte fiind că nu mai poate suporta spesele mari și tot felul de datorii și aruncuri din o moșie trunchiată și în devaluație cu agricultura-i primitivă, eredită din moșie strămoșii, supusă săilei de câmp și având folos comune cu obștea, cari îl tin în loc și pe cel intelligent și silitor alătura de cel negligent și ignorant.

Tăraniul nostru român a rămas tot pe lângă vechia sistemă de plugarie și folosirea pămîntului, deși și-a ameliorat casa și și-a înmulțit acuratele economice, ér în urma introducerii plugurilor de fer din fabrică el lucrăză pămîntul adăi ceva mai binișor decăt înainte, dér nu bine — ér vitele lui sunt cele mai slabe și de mai puțină valoare în teră. A rămas însă în vigore ca sacro-sanctă sistema trienală de 3 câmpuri cu dăvălmășia și ogorul obligător de care n'are voie nimeni să se atingă, și decă cutezi a cărti contra ei ceva, indată te pui rēu cu tăraniul și-ți perdi totă trecerea în ochii lui.

Însă tăraniul nu i-a pus nimeni în vedere scăderea enormă a prețului productelor solului — a cerealelor, din cauza concurenței americane, deosebit de deprețirea banilor și a valorei lor ca metal.

Încercări de îmbunătățirea vielor s'au făcut numai sporadic în cîteva comune din comitatul Sibiuului cu rassa Pinzgau. Marii cultivațorii de vite români, mocanii și tuțienii părăsesc cu totul păstoria ca

nerentibilă, în vreme ce Sașii și mării proprietari unguri înființeză lăptării sistematice pentru esport, în concursuri și expoziții de crescere vitelor de rasă, și acordă o mulțime de premii, medalii, diplome de recunoștință etc. la crescătorii particulaři.

Ai noștri și ale noastre instituții economice și de progres economic ce au făcut? Nimic! Căuta-t'au a desvolta și perfecționa alte ramuri de producție și avuție națională, cu ajutorul băncilor și instituției noastre de credit și economii? Nu.

Încercarea de a face cuceriri pe terenuri încă streine firei Românilui, n'a dat rezultatele așteptate. E exemplu viu este casul cu reuniunile de consum, „Concordia“ și altele, căci firea unui popor nu se modifică și schimbă cu una cu două, ca din pur agricol să devină de odată popor de negustorii.

Acăsta nereușită nu exclude însă posibilitatea de a face încercări pentru a desvolta alte ramuri de producție națională, cari au rădăcină vechi și adenei în popor.

Compromis în cestiunea proiectelor militare?

„Alkotmány“ de la 24 Februarie scrie, că în cercurile parlamentare din Budapesta se vorbesce despre o desarmare a opoziției obstrucționiste față cu proiectele militare. După discursurile, ce le vor ține săptămâna aceasta Francisc Kossuth și Gabriel Ugron, va lua cuvântul unul din membrii guvernului și autorizat să face opoziției concesiuni de natură a o îndulcire să nu mai continue obstrucția. Décă obstrucția n'ar înceta nici în casul acesta, guvernul și-ar lua refugiu la ultima ratio.

„Bud. Hirlap“ a seris deja forte călduroș despre serviciul activ de doi ani, precum și despre ofițerii maghiari și despre întrebunțarea limbei maghiare în armata comună, ér diarul agrarianilor liberali („Hazánk“?) scrie, că „norii obstrucționiști vor fi curățați de vîntul compromisului, pentru ca să se vină astfel în ajutorul înclinării parlamentului ungar spre pace“ din acea parte, de unde au venit proiectele militare și de unde putem spera reforme“.

Organul frației ugroniste „Magyarország“ încă scie ceva despre planurile unui compromis. El scrie: „Resultatele de până acum ale obstrucționei pot servi ca garanție, că succesul va urma... Nimeni nu vîră luptă fără sfîrșit. Din momentul în care partea ungară a armatei va sta pe picioare maghiare și se va codifica aceasta, garantându-se execuțarea legii, continuarea luptei nu mai are sens“.

„Magyar Nemzet“, care încă cunoscă planul compromisului, publică un articol din pana lui Gustav Bekics, care pledeză energie pentru validitatea limbei maghiare și armată.

Mai mult. Partidul independent a ținut Sâmbătă o conferință cu privire la care s'a dat un comunicat. După acest comunicat Francisc Kossuth a raportat conferinței, că din partea guvernului au pășit cu el mijlocit și nemijlocit în contact în direcția, ca partidul independent și de la 48 să și formuleze pretensiunile, cari ar

forma baza unor tratări privitoare la o decisiune asupra sortii proiectelor militare.

Adă. Miercuri, partidul va ține o nouă conferință, în care va decide, dacă va intra ori nu în tratări.

Se afirmă, că audiența lui Coloman Szell la Majestatea Sa și la moștenitorul de tron archiducele Francisc Ferdinand, e în strînsă legătură cu afacerea aceasta.

Coloman Szell ar voi să primescă de la coroană autorisarea pentru propunerea unui compromis, care ar consta în aceea, ca guvernul ungurești să garanteze dreptul limbei maghiare în armată, și ca ofițerii din armata comună supuși ungari să fie transferați la regimenterile din Ungaria, în fine să se organizeze și viitor artleria în honvedime.

„Alkotmány“ publică acestea fără a face din parte-i vr'un comentar.

Situația în Balcani.

Era de prevădut, că Sultanul va primi planul de reforme elaborat de Austro-Ungaria și Rusia. După o telegramă din Constantinopol, ministrul de externe Tevfik-paşa a înconsciințat aliații după amiazi pe baronul Calice, ambasador austro-ungar, și pe Sinovjen, ambasador rusesc, că Sultanul promese reformele propuse.

Reformele sunt de caracter administrativ și nu fac deosebire între confesiuni și rase. Ele pretendă incassarea dreptă a impositelor, înființarea de mai multe filiale a băncii otomane, înșarcinare cu incassarea impositelor. Imposibile acestea să se întrebuneze numai spre scopuri locale și de interes public. Guvernatorul general ar fi să se numește pe timp de trei ani. Poliția și gendarmeria va fi organizată de instructori europeni.

Sultanul a rămas penibil surprins, când i-să dat de scire, că toate puterile aprobă reformele.

*

Ministrul-president bulgar Danev a făcut în Sobrania bulgară declarații importante cu privire la cestiunea macedonénă. El dise între altele:

Devisa guvernului este: a respecta drepturile vecinilor și a apăra interesele Bulgariei. Toate cestiunile controverse din Bulgaria și România s'au rezolvit. Cu Serbia vrem să trăim în cele mai bune raporturi. Tot așa și cu monarchia austro-ungară, cu Rusia și Turcia. E de dorit însă, ca să se vorbească că mai puțin despre relațiile dintre Bulgaria și Rusia și despre politica Rusiei față de Bulgaria, fiind că a-se vorbi mult despre aceasta, e pagubitor în mare măsură pentru teră. Rusia a ajutat mult Bulgariei, și va ajuta. Nu se poate nega aceasta.

Organizația macedonénă a amenințat cu pericol nu numai ordinea internă în principat, dar și relațiile lui esterne. Astă nu se mai poate tolera. Cestiunea macedonénă se găsește acum în mâinile marilor puteri și guvernul bulgar speră bune rezultate. Décă reformele nu s'ar introduce, guvernul și atunci ar urma tratări amicale cu Turcia, ca cu un stat vecin.

Danev a protestat contra supozitionei, că Bulgaria ar urma o politică iloială față cu Turcia. Guvernul a disolbat comitetele macedonene, pentru că aflat, că ele unele sunt în secret. A luat hotărirea disolvării după o matură chibzuire și e convins, că

din cauza aceasta nu va fi compromis niciodată în afara.

*

Guvernul bulgar a adresat o circulație agenților săi comercial din Turcia, prescriindu-le de a avea atitudine corectă față cu imprejurările, și ordonându-le de a recomanda notabililor bulgari de a se conduce cu lealitate și de a nu lăsa parte la vre-o mișcare revoluționară.

*

Vre-o căteva ciocniri, fără rezultate înse, s-au produs între o bandă bulgară și trupele turcescă, în ziile de 18 și 19 Februarie, în districtul Gherghely, vilăetul Salonic. Un bulgar a fost ucis și doi soldați răniți.

*

După scirile din Macedonia, șepte bandă bulgare de 200—300 omeni, organizate în ultimele zile, după uneltele lui Sarafoff, sunt adăugate armate.

*

Mișcarea Albanezilor a luat proporții. Si ideea că ea este pusă la cale de Pórtă, prinde din ce în ce mai mult.

Intrădevăr, toate măsurile ce se iau contra Albanezilor sunt numai de formă. Areșările ce se fac, se revocă după câteva ore.

Reprezentanții puterilor discută deja ideia, ca să se adauge la propunerile de reforme în Macedonia și imediata desarmare a Albanezilor.

Pressa sârbescă cere aceasta cu insistență și se anunță din Belgrad, că se organizează și meetinguri în acest scop.

Turcia grăbesce cu înarmările și adună mari cantități de provizii. La Constantinopol domnește convingerea, că răsboiul este inevitabil.

Alegerea de episcop din Arad.

"Bud. Tud." publică, după cum afirmă el, din izvor sigur o informație asupra constelației voturilor la ultima alegere de episcop din Arad. Fiind aceasta informație ținută obiectiv, și dăm loc și noi, lăsând, firesc, răspunderea pentru exactitatea ei în sarcina numitei corespondențe oficiale. Este ce serie "Bud. Tud.":

— „Resultatul alegeriei din Arad, cu triumful președintelui consistorului Ignatie Papp, în primele scrisori ce s-au publicat prin diare a fost caracterizat din erore drept triumf al partidului mangrist, ceea-ce nu este. Rolul decisiv l'a avut deputații sinodali bihoreni, cărora acum li-să prezintă prima ocazie, de a-și înălța pe compatriotul lor în scaunul episcopal. Cea mai mare parte din ei trăiesc în raporturi rele cu vicariul Mangra, care a prigoni pe cățăru protopopul cu cercetări disciplinare; aceștia, firesc, la prima alegere au votat cu Hamsea și împreună cu deneșii au votat și Ign. Papp, care niciodată

făcut taină din aceasta și a declarat, că de astă-dată nu reflectă la scaunul episcopal, numai ca să nu se facă scisiune în partidul lui Hamsea.

„Ignatie Papp niciodată nu s-a manifestat ca adherent al partidului mangrist, niciodată nu l-a considerat nimeni ca atare, din contră în totdeauna l-a ținut de omul cel mai credincios al metropolitului Meșianu, cel urgit de mangriști. Cu omenii lui Hamsea, Papp în totdeauna a fost în cele mai bune relații, și chiar în sinul acestui partid s-a ivit întâi ideia, de a-i pune candidatura, în cas, când reușita lui Hamsea nu ar fi asigurată. Planul acesta înse, a fost abandonat, pe de-o parte, pentru că o mare parte a partidului lui Hamsea nu se putea împrieteni cu ideia, că să-l părăsească pe acela, pe care îl credea de cel mai cunoscut pentru scaunul episcopal și pe care, după asigurările verbale, îl credeau sigur de reușită; pe de altă parte fiind că se temeau, că dacă o parte fie că de neînsemnată din partid să arătă cără Papp, în partid să arătă făcut scisiune, prin ceea-ce partidul lui Mangra ar fi reușit să scote candidatul propriu. După ce Papp a declarat, că nu caută episcopia, der nu refuză încrederea cu care îl onorează, cea mai mare parte a deputaților bihoreni, cărora sunt parte înrudiți, parte prieteni cu Papp, l-a designat pe dênsul candidat și în ajunul alegerii, vizându-l, i-a oferit voturile. Atunci grosul partidului mangrist vădând, că Hamsea poate fi trântit cu siguranță, pe când candidatul propriu nu numai că nu are prospetime, ci din contră prin divisarea voturilor în trei, ar profita Hamsea, auținut și ei în ajun conferință, candidând tot pe I. Papp, dându-i asigurare chiar și în scris despre voturile lor.

„Vădând acăstă procedare energetică, Bihoreni mai totuși au părăsit partidul lui Hamsea, de unde se și explică scăderea numărului voturilor lui Hamsea.

„Este evident deci, că alegerea lui Ign. Papp nu se poate considera drept victorie a partidului mangrist și niciodată drept rezultat al pactului făcut între cel ales și partidul mangrist, căci situația i-a fortat pe mangriști să se alăture lor, spre a-și ajunge scopul, care era: trântirea lui Hamsea.

„Episcopul ales de alțimetrele a accentuat imediat la alegere în discursul adresat sinodului, că nu se consideră de alesul unui partid, ci de alesul întregului sinod, și în încrederea, ce să aibă întrânsul nu vede, decât recunoșcerea serviciilor sale, ce le-a făcut până acum bisericăi.“

Organizația revoluționară în Macedonia.

Un corespondent al diarului "N. Fr. Pr." a avut o converzare cu un membru al comitetului din Macedonia.

Datele publicate de curând în „Nowoje Wremja“ despre organizația internă revoluționară, spunea Macedoneanul, nu corespund într-o totă adevărul.

D-vostri sciți, continuă el, că de înțelepță este administrația turcească față cu asemenea pregătiri naționale și politice în timp de pace.

In Turcia este mai ușor, decât în orice altă țară, a pune la cale conjurații, alianțe secrete etc. Turcia se desfășoară în totdeauna, când pușcile se desfășoară, der atunci apoi ia măsuri brute. Organizația internă nu are nevoie de tăinuire. Sate întregi, districte întregi sunt locuite de aderenți de ai comitetului. Autoritățile turcești în timp de pace niciodată nu sunt primejdioase organizației, cu tot spionajul poliției, periculoși sunt numai trădătorii din cele-lalte tabere creștine.

Dacă, continuă Macedoneanul, organizația, al cărei statut nu-l cunoște, în adevăr ar fi atât de bună, nu ar trebui, decât un semn și revoluția ar fi gata. Prețum sciți înse, fiecare bandă trebuie să-și dea multă osteneală, până câștigă proseliți. Dacă vreți să sciți, trebuie să vă spun, că reformele după părere mea nu sunt suficiente pentru a stinge revoluția, în tot casul înse, o vor limita. Niciodată măsurile luate din Sofia nu vor fi suficiente.

După părere mea înse, centrul de gravitate al mișcării revoluționare nu este în Macedonia, ci în Bulgaria, unde fiind acum opriți, se va face organizație secretă. Macedoneanul accentuă, că scie, cum că mulți din conaționalii lui sunt de părere contrară. În general înse Macedoneanul îi comunică corespondentului lui "N. Fr. Pr.", că după părere lui nu ne putem aștepta la cine să iece lupte crâncene în primăvara aceasta.

SCIRILE DILEI.

— 12 (25) Februarie.

Recursul în casătie, ce l-a înaintat d-l Victor Lazar, condamnat în procesul contra broșurei „Darul de Paște“ la 4 luni închisore și 600 cor. amendă, a fost respins de Curia din Budapesta.

Moșie recăstigată. „Drapelul“ a informat, că d-l Zeno Mocsongyi de Foen, mare proprietar în Bulciu, a reușit să cumpere pe séma fiului său Antoniu Mocsongyi de Foen aproape jumătate din moșia strămoșescă de la Foen, în preț de peste un milion corone.

Un diar german, care apără interesele României. Diarul „Vaterland“ din Viena într-o polemică cu diarul „Frkf. Ztg.“ susține, că art. 7 din constituția română nu se poate revisui fără prejudecăt poporului român, care în urma schimbării acestui articol ar fi spus la o adevărată invaziune din partea jidovilor.

Congres economic internațional la Roma. De la 6 până la 9 Aprilie se va înține la Roma un congres internațional economic. Această adunare a fost concepută la expoziția universală din Paris de la 1900 și va discuta toate cestiunile privitoare la economia și buna stare a poporilor, despre creditele rurale, despre societăți de asigurare, despre învățământul economiei la școala, despre crescerea vitelor, despre culturile și producțiile speciale în diferitele ramuri de industrie (zahăr, fructe florii etc.); despre pădurile etc. La congresul săptămână luă parte orice cine, care va adresa cel mult până la 15 Martie o cerere către secretarul general al comitetului de organizare, Com. Dr. E. Ottavi (Camera deputați, Roma, via Poli 53), arătând cestiunea din care vră se face parte și termenul 20 fr. taxa de membru. După închiderea congresului se vor face escursiuni.

Emigrarea jidovilor din România. În nr. 188 al „G. Tr.“ de la 2 (14) Noemvrie 1880 sub titlu: „Emigrarea Israeților din România“ ceteam următoarele:

„Se scrie din Brema cu date de 4 Noemvrie: Lloydul german de nord a lăsat asupra săilele acestea transportarea a trei mii israeliți români la New-York, cari încă în anul acesta vor duce în împlinire hotărîrea lor de a emigră în America. S-a format un comitet în România, care cu cursul unor coreligionari bogăți din Germania și Franța părăsesc drumul. Alimentația după ritul jidoveșc pe timpul călătoriei este garantată. În luna aceasta emigrarea se continuă în aceeași măsură. S-a calculat, că până la finea anului acestuia numărul jidovilor, cari se vor fi imbarcați la Brema pentru America, se va urca la 80.000 persoane.“

Dacă scirea aceasta publicată înainte de astă cu 23 ani să arătă adevărat și decât emigrările să arătă continuat nu în măsură aceea (80.000 în două luni: Noemvrie și Decembrie), ei numai căte 40.000 pe an, său și mai puțin, astăzi în România nu mai există cestiune evreescă. Din nenorocire înse în acești 23 ani nu numai că nu au emigrat, der forte mulți au imigrat în România....

Procesul contra foștilor miniștri bulgari. La interogatorul martorilor în privința primului capitol din actul de acuzație asupra violării Constituției și a delictelor politice, ca terorismul electoral, disolvarea ilegală a municipalităților, interdicția întrunirilor, cea mai mare parte a martorilor depun în defavoarea acuzaților. Martorul Naciocovici, fost ministru în cabinetul Ivancioff fiind bolnav, nu s-a prezentat. Apărătorii au cerut cu insistență citarea din nou a acestui martor.

Diar maghiar în Făgăraș. De curând a început să apară în Făgăraș o foiletonă săptămânală sub titlu „Fogaras și Vidék“. Redactorul acestui nou diar este d-l Thierfeld David.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Istoria unei crime.

De Maxim Gorki.

(2)

(Urmare).

2.

Când a intrat Ionel în cărciumă, față lui fău atinsă de un val de aer gros și umed, care să sterse de pe obrajii sensația usturimii provocate de ger, întocmai cum i-ar fi săters-o o cărpă udă și caldă. Bolitura era acoperită de un strat gros de fum albăstrui, er ochii săi usturau, ajungând în contact cu el, în nasul lui pătrunse duhorea de rachiu, tutun și unsore afumată; în cărciumă era o larină și tărboiu infernal — și totuțe acestea să impresionează pe Ionel atât de mult, încât să apucă amețelile. Se strecură încet printre mese, căutându-și un loc, der nu găsi. În totul colțurile sădeau cărăuși cu nasurile roșii, și lucrători pe jumătate goi cu mutre de bețivanii, er nișce vagabundi sădrenișoși aruncă din ochii lor tâlhărescii nișce priviri cercetătoare și fioroase. Unul

din ei, un flăcău deșirat, cu mustață roșie, făcu semn lui Ionel și să dise întândeu-i mâna:

— Bună săra, flăcăule! Haid' să te cu noi.

Ionel tresări și se lovă cu umărul de-o femeie mică, durdulie. Fața ei era roșie ca un ardeiu copit, er sprâncenele ei negre erau grose ca nișce mustețe.

„Bagă de sămă, nătărăule“, ii strigă cu voce răgușită femeia.

In colțul din față al cărciumei, sub candelă de dinaintea iconei, sădea un om singur; Ionel se apropiă de el.

— Imi dai voie să sed și eu aici?

— Poftim.

Kusin se aşeză pe un scaun, și deschide gulerul mantalei și dise: „Măieuită, Domne! Ce de șmeni!“

— Un local, ca acesta niciodată nu-i gol. Ești de la vr'un sat?

— Da.

— Cauți de lucru?

— Da.

— Aici nu-i prea găsi.

— Așa?

— De sigur. Eu sunt de trei săptămâni pe aci.

— Să n'ai găsit nimică?

— Imi vine să-ți crap de ciudă.

Repede, ca o șopîrlă, se strecură un chelner pe lângă masă.

— Poți să-mi aduci un ceaiu, și strigă Ionel, și începe să examineze mai deaproape pe vecinul său. Era un flăcău cam de vră două-decăci și cinci de ani, îmbrăcat într-o jachetă femeiescă căptușită cu vată, murdară și ruptă. Era înalt și perit și ținea capul aplecat pe masă, parțial ar fi vrut să-și ascundă față dinaintea șmenilor. Fața lui era acoperită de răni, ce fi rămasese, de când a zăcut de vîrstă, mustețe și sprâncene n'avea. Din când în când își ridică capul tuns către cuvântul său și începe să-și ascundă față dinaintea șmenilor.

— Poți să-mi aduci un ceaiu, și strigă Ionel, și începe să examineze mai deaproape pe vecinul său. Era un flăcău cam de vră două-decăci și cinci de ani, îmbrăcat într-o jachetă femeiescă căptușită cu vată, murdară și ruptă. Era înalt și perit și ținea capul aplecat pe masă, parțial ar fi vrut să-și ascundă față dinaintea șmenilor. Fața lui era acoperită de răni, ce fi rămasese, de când a zăcut de vîrstă, mustețe și sprâncene n'avea. Din când în când își ridică capul tuns către cuvântul său și începe să-și ascundă față dinaintea șmenilor.

— Poți să-mi aduci un ceaiu, și strigă Ionel, și începe să examineze mai deaproape pe vecinul său. Era un flăcău cam de vră două-decăci și cinci de ani, îmbrăcat într-o jachetă femeiescă căptușită cu vată, murdară și ruptă. Era înalt și perit și ținea capul aplecat pe masă, parțial ar fi vrut să-și ascundă față dinaintea șmenilor.

— Poți să-mi aduci un ceaiu, și strigă Ionel, și începe să examineze mai deaproape pe vecinul său. Era un flăcău cam de vră două-decăci și cinci de ani, îmbrăcat într-o jachetă femeiescă căptușită cu vată, murdară și ruptă. Era înalt și perit și ținea capul aplecat pe masă, parțial ar fi vrut să-și ascundă față dinaintea șmenilor.

— Poți să-mi aduci un ceaiu, și strigă Ionel, și începe să examineze mai deaproape pe vecinul său. Era un flăcău cam de vră două-decăci și cinci de ani, îmbrăcat într-o jachetă femeiescă căptușită cu vată, murdară și ruptă. Era înalt și perit și ținea capul aplecat pe masă, parțial ar fi vrut să-și ascundă față dinaintea șmenilor.

— Poți să-mi aduci un ceaiu, și strigă Ionel, și începe să examineze mai deaproape pe vecinul său. Era un flăcău cam de vră două-decăci și cinci de ani, îmbrăcat într-o jachetă femeiescă căptușită cu vată, murdară și ruptă. Era înalt și perit și ținea capul aplecat pe masă, parțial ar fi vrut să-și ascundă față dinaintea șmenilor.

El își întinse picioarele lungi pe

Conferința d-rei Adela Xenopol. Duminecă după amiazi a avut loc la Atenașul român conferința d-rei Adela Xenopol „Despre lumină”. D-sa a vorbit despre educația ce ar trebui să se dea femeilor române, despre mișcarea femeină în teră, care de cât-va timp a început să facă progrese simțitoare. Mișcarea femeină, dice conferențiera, se dăresce brutalității și autorității prea mari a bărbaților. A combătut teoriile d-rei Dunca Schiau, care a susținut, că scopul educației este să facă din femeie soție devotată și mamă bună, pe când d-ra Adela Xenopol susține să facă un tovarăș de luptă pentru esență al bărbatului. D-na Dunca Schiau a susținut, că mama este factorul principal în educație, pe când conferențiera susține, că scopul principal sunt mijloacele materiale de care dispune o mamă, ca să poteeduca pe copii! În diua în care femeile se vor emancipa (!) când mamele vor ajuta de-oțivă cu bărbații nevoile casei, atunci o nouă viață va începe pentru lumea întrăgă. „Decât drepturi Evreilor, mai bine drepturi femeilor!”, a diu între altele conferențiera.

Un escroc ișteț a tras pe sfără săptămânilor trecute pe doi episcopii într'un mod fără „genial”. El s'a presentat anume înțai la episcopul din Sabaria, pe care îl înșeiuțase telegrafic din Viena, că sosește la ora cutare într'o afacere confidențială. Episcopul și-a trimis trăsura la gară și l'a găzduit trei dile pe escroc, care s'a presentat sub numele unui consilier din ministerul ungur de pe lângă persoana Maiestății Sale. Escrocul a cerut la plecare împrumut de la episcop 6000 corone până va sosi acasă. Peste câteva săptămâni episcopul mergând la Viena și-a ținut de datorie a întorce visita domnului consilier. Când cito ce să vedi? În ministeriu există în adevăr un domn, care purta acel nume, însă nu era identic cu șopele din Sabaria. Aceași manevră a pus-o la cale cu episcopul din Nitra și cu un canonice tot de acolo. Poliția din Viena a pornit cercetare și a și prins pe escroc, care era un jidov cu numele Strassnov alias Szendrei în etate de 35 ani născut în Matesalca (Sătmăriu) și care a fost deja pedepsit în 4 rânduri pentru escrocherii: odată la 8 luni, apoi la un an, a treia óra la 1½ an și în fine la 4 ani temniță. În urma ispravilor sale din urmă de sigur, că jupânul Strassnov-Szendei va căpăta vr'o 5 ani.

Nouă fabrică de fesuri. Tote fesurile ce le pără Turcii sunt făcute în Austria. Fabricile, cari produceau asemenea articole s'a fusionat de căt-va an într'o societate pe acțiuni și au monopolisat tot comerțul cu fesuri. Se vede însă, că acest comerț a luat o mare desvoltare, deoarece nisice mari industriaș din Moravia și Sile-

sia au simțit nevoie înființări unei fabrici noi de fesuri la Bielitz.

Sciri locale.

Pentru masa studenților români din Brașov au intrat: de la „Lugoșana” institut de credit și economii în Lugoș (ajutor) 50 cor., ér de la d-l I. I. C. din Brașov 20 cor. Primăvara marinimoșii donator cele mai vii mulțamite. — Direcția școlelor medii gr. or. din Brașov.

Serata societății „Crucea Roșie” ce era să se țină în 1 Martie a. c. a fost amânată pe Marți 3 Martie din cauza doiliului de curte în urma morții archiducei Elisabeta. Biletele, cari s'a dat adăpentru 1 Martie, vor fi valabile și la 3 Martie. Prenotările la bilete de intrare se pot face până la 1 Martie în cancelaria d-lui fîșpan.

Cursul de croit pentru pantofari, care s'a început aici în diua de 3 Februarie, se va încheia la 28 l. c. La curs au participat 24 măestrii pantofari din Brașov. Resultatul muncei de până acum se află expus într'o sală de la școala industrială de stat și se poate vizita gratis de cei interesati între órele 10—12 a. m. până la 28 Februarie.

Corespondența „Gazetei Transilvaniei”.

Chimitnicul-de-Câmpie, Faur 1903.

Onorată Redacție! Este deja cunoscut on. public românesc, care ceteșce „Gazeta Transilvaniei”, că subscrism în nisună de a edifica în localitate o nouă biserică, am avut de a mă lupta—și încă fără succes — pe lângă indiferentismul unora și cu o mulțime de intrigă și cu patima acestui nefericit popor spre beutură, una din cauzele principale a nereușite mele. Ca să încerc sătore, prin Mai 1900 formasem o reunire de cumpătare fără de beuturile spirituale. Reuniunea sdobioasă fiind de apucăturile sîrete ale erișmarilor evrei, în urmă am alergat la scutul legei și pe basă §-lui 74 al art. de lege 40 din 1874 am cerut de la fisolgăbirul cercului Ludoș, de care se ține și comuna mea, ca să dispună închiderea crășmelor în Dumineci și sîrbători de dimineață până după inserat, căci am băgat de sămă, că în aceste dile, și chiar sub decursul sf. Liturghii, să bea mai mult vinars.

După ce d-l fisolgăbiru, singur din motivul că i-am scris românesce, mă respins cererea, în urmă a trebuit să mă adresez către d-l viceșpan din Turda, — spre a putea stîrce respectarea legei suscitate. Numai așa și numai după aceea s'a dat pro forma un ordin primăriei comunale, ca să impună erișmarilor închiderea crîș-

melor pe timpul serviciului dumnejedesc din Dumineci și sîrbători. Acest ordin însă, cu durere trebuie să constată, nici când nu s'a observat și nu se observă cum ar trebui, deoarece nimănii nu controlă primăria comună, de căci își împlinește său nu datorințele în acăstă privință.

A fost destul din parte-mă pașul a-cesta, ca să ating ambiția de șovinist a d-lui fisolgăbiru și ca să fiu descris la ministeriu de cine scie ce mare „dator român” și resrvător, ér pe baza acestor informații neîntemeiate, de-arândul în tot anul să fiu șters din lista propusă de Veneratul Consistoriu Metropolitan din Blașiu spre împărtășire din ajutorul de stat. Astfel și din ajutorul de stat de pe anul trecut, din districtul protopopesc al Ludoșului, numai eu și preotul* Orbean din Iclănel n'âm fost împărtășit.

Déocă eu am comis fapte „contrare statului”, pentru ce nu se procede față de mine pe calea legei și să fiu pedepsit în mod legal, ér nu să fiu astfel scurtat de un drept ce n'il garantizează la toți preotii chiar legile ungurești?

In cele din urmă, deși mă aflu o fîrte mare satisfacție sufletescă, că sufer de atâtă ană pe nedreptul pentru o cauza sfântă și drăptă, și deși din totă manopera adversarilor nu pot conchide decât la o procedere neleală și injuriösă când și în mine, cel mai retras preot, cel mai pacinic cetățean al acestei patrii comune și care nu sciu să fi comis vre-o faptă contrară statului, vîd un om „primejdios”, — totuși și de astă-dată mă simt îndemnată a protesta sus și tare în contra nedreptății ce mi-se face, și învît organele subalterne administrative, că de căci au pentru ce, atunci să procedă față de mine pe calea legei, ér nu cu astfel de arme să caute a mă șicană și amări.

Teodor Harșianu,
paroch gr. cat.

Representații, concerte și petreceri.

Societatea literară a școlarilor de la gimnasiul superior fundațional din Năsăud invită la serata literară-declamatorică-musicală, care se va aranja Dumineci 1 Martie 1903 în sala de gimnastică de la gimnasiu. Începutul la 6¾ óre séra. Prețul intrării de persoană 1 corónă. Venitul curat e destinat în favorul fondului societății. Contribuirile peste taxă și oferte marnimise se vor publica în raportul anual al gimnasiului.

Programa: 1. Cuvînt de deschidere rostit de președintele societății Romul T. Perian, școlar în cl. VIII. 2. „Rugăciunea“ melodie de E. Stefanuș, cor micst. 3. „Mihnea și baba“, de D. Bolintineanu, declamare de E. Sasu, școlar în cl. VIII. 4. „Poutporul II“ de I. Murășianu, orchestral. 4. „Despre carneval, baluri și dansuri“, disertație de R. T. Perian școlar în cl. VIII. 6. „Salată italiană“, de R. Geneé,

cor bărbătesc. 7. „Tiganul la vînat“, anecdota de T. Speranță, predată de A. Brumaru, școlar în cl. VIII. 8. „Carneval de Veneția“, de Ch. Daniel, quartet de violine, esec de V. M. Moldovanu, Is. P. Pop, I. Rusu, școlar în cl. VIII. și R. Popa, școl. în cl. VI. 9. „Surugiu“, cântec comic de V. Alexandri, predat de Greg. Căilean școl. în cl. VII. 10. „Marș“ orchestral, 11. „Conul Leonida față cu reacțione“, comedie într'un act de I. L. Caragiale, pred. prin Ilarie Boțiu școl. cl. VIII. și * * *. 12. Cuvînt de închidere rostit de vicepreședintele societății: Ioan Enuica, școl. în cl. VII. Dans.

Literatură.

A apărut:

Din istoria școlelor noastre nr. 1 Vicențiu Babeș ca director districtual de școle, de George Joandrea, învățător. Cu un portret al ilustrului academician. Format 8° 32 pag., tipar curat cu litere nouă, Tipografia I. Herăș Lugoș. Prețul 40 bani. Comandele se pot face la autor în Lugoș. După cum vedem din prefată, autorul intenționeză scădere unei serii de publicații privitor la trecutul școlelor noastre poporale. Începutul îl face cu broșura de față, în care ne descrie activitatea ilustrului nostru academician Vicențiu Babeș, pe timpul cât a avut poporul român fericirea de a-l avea în mijlocul său ca director districtual de școle. Urmăreză apoi interesațele circulare ale valorosului veteran, pe care îl avem încă în viață și încopieză aceste circulare cu comentarii obiective, pe care cetitorii mai bine le vor scrie aprecia. In fine autorul apelăză la o publică să-i trimită documente, circulare, ordinații etc. privitor la școlele noastre poporale și închișie cu următoarele cuvinte: „Munca și osteneala mea vor fi recompensate atunci, când On. public și mai ales bărbații noștri de școală vor sprijini publicaționea de față și cele următoare cu care le-am scris și întocmit“.

Recomandăm cetitorilor noștri acăstă lucrare.

Revista „România Musicală“ a intrat în a-1 XIV-lea an de luptă pentru propăsirea musicii în România. Redacția și administrația: București, str. Olteni 46. Abonamentul în teră: 12 lei pe an; pentru învățători și preotii rurali, 8 lei pe an. Nr. 3, de la 1 Februarie 1903, cuprinde următorul sumar: „Societatea literară română“: De-ași fi rege, Faust, Crispi și Cunătră, de Don Remi. Patriotismul d-nei Darclée, de Refa. Corespondențe Paris, Théroigne de Mirecourt, de Leon Hautemulie, Iași. Concertul d-rei Tacu; producționea elevilor Conservatorului; Concertul d-lui Caudella, de I. Șor: Fălticeni: Societatea „Cultura“, de Anel. Sciri scurte: Din străinătate; Din țără.

ULTIME SCIRI.

Viena, 24 Februarie. „Neue fr. Presse“ dîce, că după informațiile ce le primesc din Constantinopol, Pórtă are intenția de a face unele obiecții față cu reformele, care însă n'ar fi îndreptat direct contra reformelor.

București, 24 Februarie. Sesiunea ordinată a corpuri legiuitoră va fi prelungită până la 1 Martie a. c.

Circulația sînonul, că oficerii din rezerva armatei române au primit avisul de a fi pregătiți pentru un cas de mobilisare.

Sosîti în Brașov.

Pe diua de 23 și 24 Februarie n.

Pomul verde: Wolf, Gimpel, Radó, Budapest; Stern, Dobriș.

Euroopa: Iacob, Linz; Németh, Oradea; Virágkert Cluj; Konrad, Stoosz; D-na Kruspér, Oradea; D-na Manicatides, București; Spuker, Gy. Kózéplák; Kordina, Reiner, Budapest; Brezel, Fuchs, Werner, Bernt, Böhm, Viena.

București: Weidner, Sibiu; Kluge, Arad; Senchea, Făgăraș; Hausner, Korniss, Pollak, Hoffmann, Pesta; Forschner, Kleinberger, Stoss, Kornheimer, Alsing, Sibiu, Viena.

Euroopa: Urban, fîșpan, Arad; Ellenbogen Lespez; Popper, Fiume; Pollak, Cluj; Justus, Brück, Bretz, Gábor, Klein, Pesta; Zimermann, Eder, Steiner, Viena!

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

— Așa! — Ei, am puté să durmim împreună.

— Fără bine.

— Cum te chiamă?

— Ion Kusin...

— Pe mine mă chéma Salakin, ér cu numele de botez Ieremia.

Apoi tăcură amândoi și se uitau unii la alții zimbind. Când chelnerul aduse rachiul și Ionel umplu paharul lui Salakin, acesta se seculă, luă paharul și întinse spre Kusin și dîse: „Să bine, ca semn, că am încheiat prietenie“.

Lui Ionel și plăcură aceste vorbe. Turnă rachiul vitejesc pe gâtlej, se ștergi și dîse multumit: „Așa, de căci suntem doi, merge mai ușor!“

— De bună sămă.

— Eu am venit pentru întâiasă dată în oraș, să caut de lucru. Mai fusesem eu și mai nainte pe aici, de căci veniam și plecam érăști. Acum am venit să stau, dîse Ionel, și umplu érăști paharele.

— Si eu. Mai nainte lucram la moie. Apoi — m'am luat la certă cu vechiul și m'a isgonit. Cânele, cu pîru roșu!

— Mie mi-a murit tata nu de mult. Acum sunt și eu — mare...

La masa vecină sedeaau doi cărăuși, cari amândoi erau murdarîți cu ceva alb. Ei se sfăduiau tare și unul din ei, un om mai în vîrstă, dădu cu pumnul în masă și strigă: „Așa-i trebue!“

— Ei cum? întrebă celălalt, care avea o barbă negră și un semn pe frunte.

— Ecă așa! Să simtă! Ce fel de lucrător era el? Lucheritorii sunt dór făina, aluatul, pânea lui Dumnezeu! Ei ceilalți, cari nu sunt vrednicî de lucru, sunt tărîtele. Nu sunt bunî, de căci de hrană pentru vite...

Toții fără deosebire sunt vrednicî de milă dîse cel cu barba negră.

Salakin asculta vorbele celor doi și dîse: „Nu-i adevărat!“

— Ce nu-i adevărat?

— Ceea ce ai dîs despre milă. Uite ia-mă pe mine de pildă: Vechilul Mafteiu, dușmanul meu, — de ce m'a isgonit? Am muncit doi ani de dile cinstit. De odată i-se năzăresce, că nu sciu ce aș fi dîs Marii bucătăresei... Apoi că aș fi furat nisice hături... Să le fi căutat. Să vine de odată: Să pleci! N'am nevoie de tine. Cum așa?

Ionel răspunse: „Asta se pote“. (Va urma)

voie de mine! Vrău să trăesc și eu. Ei bine, pot eu acum să am milă cu vechiul?

Salakin tăcu și apoi dîse cu adîncă convîngere: Numai de mine am milă, de altul de nimeni!“

— Fîresce, dîse Ionel.

După păharul al treilea se rezimau amândoi cu cătele pe masă, cu fețele înfiorătoare unul către altul, iritați de rachiul și de larmă. Salakin începu să povestescă fără cap și cîodă cu vorbe multe și incoherente din viață și ispravile lui.

— Eu sunt un copil găsit, dîse el. Eu trebue să sufer totă viața mea pentru păcatul mamei.

Ionel se uita la față ciupită și iritată a nouului său prieten, dedea aprobat din cap, prin ceea ce îl veniau amețeli.

— Ionel, dî se mai dea o jumătate. Acum e tot una, strigă Salakin cu un gest desperat.

Ionel răspunse: „Asta se pote“.

(Va urma)

Dela „Tipografia A. Mureșianu“
din Brașov,
se pot procura următoarele cărți:

(La cărțile aici înșirate este să se mai adauge și lângă portul postal arătat, încă 25 bani pentru ecomandăție.)

Scrisori economice.

Manual complet de agricultură ratională, de Dr. George Maior, profesor de agricultură la școala superioră dela Ferestre și la Seminarul Nifon Metropolital din București. Cartea cuprinde patru volume:

Vol. I. *Agrologia*, său Agricultura generală. 34 cărți de tipar cu 217 figuri în text. Carte didactică aprobată de On. Minister de Agricultură al României cu decizia Nr. 2078 din 1897. Costă 5 corone.

Vol. II. *Fitotechnia*, său cultura specială a plantelor, 38 cărți de tipar cu 202 figuri în text. Carte premiată de Academia Română cu premiul Nasturel-Herescu în sesiunea 1889. Costă 8 corone.

Vol. III. *Zootecnica*, său Cultura generală și specială a vitelor cornute, împreună cu lăuările și lăptăria, 49 cărți de tipar cu 225 figuri în text. Costă 8 corone.

Vol. IV. *Economia Rurală*, său organizarea și administrarea moșilor mari și mici. Costă 8 corone.

Carta de lui prof. Maior se deosebește esențial de lucrările de acest fel apărute până acum în limba și literatura română prin aceea, că este prima lucrare completă pe terenul agronomiei în limba noastră, care trată tot cestuiurile cele mai mari ca și pe cel mică privitor la agricultura română din toate țările locuite de Români, pe baza progreselor actuale ale științei și tehnicii agricole moderne. Ea își seriează concurența cu cele mai bune lucrări apărute până acum în limbile culte: germană, francesă, etc.

Economia pentru școalele poporale comunită de Teodor Rosu, învățător la școala principală română din Lăpușul-Unguresc. Ediție a doua. Prețul 60 b. (pl. 5 b. porto.)

Despre influența imprejurărilor asupra acțiunilor și deprinderilor animalelor de Lamarck, cu un studiu asupra lui Lamarck de Panait Iosin. Prețul 50 b. pl. 10 b. porto.

România agricolă, studiu economic de Dr. George Maior, profesor de agricultură și fost estimator expert la banca agricolă. Motto: „Sărac în țără săracă”. Eminescu. Prețul 2 cor. plus 1 b. porto.

Cartea Plugarilor său povestiri economice despre grădinărit, economia câmpului, crescerea vitelor etc. scrisă de Ioan Georgescu. 90 pag. Form. 8° costă 50 b. (+ 6 b. porto).

Stupăritul, întocmit cu deosebire pentru popor, pentru începerii și pentru toți iubitorii de acest ram al economiei, de Const. Dimian, preot în Brețou. O carte de 154 pag. format mare 8°. Prețul cor. 1.60 (cu posta cor. 1.70)

Insoțirile de credit împreunate cu însoțiri de consum, de vîndare, de viieri, de lăptări etc. Indreptare practică pentru înființarea și conducerea de astfel de însoțiri, de F. W. Raiffeisen. *Editiunea a V-a* Trad. de Dr. A. Brote. Editura Reuniunii rom. de agricultură din comit. Sibiu. Conține 227 pag. costă cor. 1.60 (+ porto 20 bani).

Grădina de legume, de Ioan F. Negruțiu, profesor în Blașiu. Pentru poporul nostru, scrierea d-lui prof. Negruțiu, e de cel mai mare folos practic. Costă 50 b. (plus 5 b. porto).

Vinuri din pome, de Gr. Halip prof. Este o carte în care se dau explicații și invățătură amănunte asupra modului cum este a-se face tot felul de vin din felurile pome. Prețul 40 b. (cu posta 45 bani.)

Sfaturi de aur, pentru sătenii români de totă starea și etatea, de Aron Boca Velcheranu. Prețul 60 b. (plus port 5 b.)

Imbunătățirea stării sătenului, de Gr. G. Peleşescu. Prețul 50 bani (plus port 5 b.)

Cultura și îngrijirea grâului, de I. F. Negruțiu. Pr. 14 b. (plus port 5 b.)

Economia, pentru școalele poporale, de Teodor Roșu. Prețul 60 bani (plus port 5 b.)

Buna chivernisală, de Teodor V. Păcăian. Prețul 40 bani (plus port 5 b.)

Scrisori istorice.

Memorii din 1848—49 de Vas. Moldova, fost prefect al Legiunii III în 1848—49. Prețul cor. 1 (cu posta cor. 1.10)

Viața și operele lui Andrei Mureșianu, studiu istoric-lit-rar de Ioan Rațiu, prof. ord. la preparandia din Blașiu, Prețul 2 cor.. plus port 10 bani. Venitul curat al acestui op se va contribui la formarea unui fond pentru Internatul preparandial din Blașiu.

Colonel David baron Urs de Marginia la Solferino și Lissa, interesantă și eminentă conferință, ce a ținut-o d-nul colonel c. și r. Francisc Rieger în reunirea militară dela Brașov și Sibiu. Broșura conține și două portrete bine reușite ale baronului Urs, unul din anii de mai înainte, când încă era major, și altul din timpul mai recent; mai conține și o hartă a Lissei, cum și ilustraționarea mormântului eroului nostru. Prețul 80 b. (plus 6 b. porto.)

Pentru memoria lui Avram Iancu, apărut dat către ministerul de interne D. Prez-zi prin d-l Dr. Amos Frățoiu în cauza fondului pentru monumentului Iancu. Prețul este 1 cor. 10 bani. În România 2 lei plus 5 bani porto.

Pintea Vitezul, tradiționi legende și schițe istorice, de Ioan Pop-Reteaua. C-a mai completă scriere despre eroul Pintea. În ea se cuprind fără interesante tradiționi și istorisiri din toate părțile, pe unde a umblat Pintea. Prețul 40 bani. plus 6 bani porto.

Românul în sat și la țară. Aceasta este titlul unei noi cărți, ce

d-l Ioan Pop Reteaua, cunoscutul și meritatul nostru scriitor poporai, a dat literatură română. Prețul 20 b., cu posta 26 b.

Lupta pentru drept de Dr. Rudolf de Ihering traducere de Teodor V. Păcăian. Prețul 2 cor. (+ 10 b. porto).

David Almășianu, schițe biografice de Ioan Popa. Broșura aceasta, prezintă și multe momente de însemnatate istorică. Prețul 60 b. (cu posta 66 b.)

Tărani român și ungur din Ardeal, studiu psihologic poporul de I. Paul. Prețul 1 cor. (+ 5 b. porto).

Mănăstirea Putna în Bucovina de Iacovie Porumbescu. Prețul 20 b. (+ 3 b. porto.)

Cursul la bursa din Viena.

Din 24 Februarie n. 1903.

Renta ung. de aur 4% 101.10

Renta de corone ung. 4% 99.50

Impr. căil. fer. ung. în aur 3½% 93.80

Impr. căil. fer. ung. în argint 4% 99.55

Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis. 99.60

Bonuri rurale ungare 4% 93.85

Bonuri rurale croate-slavone 99.60

Impr. ung. cu premii 201.—

Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin 159.—

Renta de hârtie austr. 100.80

Renta de argint austr. 100.80

Renta de aur austr. 121.10

Rente austr. 4% de corone 101.10

Losuri din 1860 154.25

Actii de-ale Băncii austro-ungară 15.75

Actii de-ale Băncii ung. de credit 741.50

Actii de-ale Băncii austri. de credit 686.50

Napoleondor 19.07

Mărți imperiale germane 117.02½

London vista 239.92½

Paris vista 95.35

Note italiene 95.50

Cursul pieței Brașov.

Din 25 Februarie n. 1903.

Banconot rom. Cump. 18.80 Vend. 18.84

Argint român. „ 18.60 „ 18.76

Napoleondor. „ 19.04 „ 19.07

Galbeni „ 11.20 „ 11.30

Mărți germane „ 116.90 „ 117.20

Seris fonc. Albina 5% 101.— „ 102.—

Lire turcesci „ 21.40 „ ——

Ruble Rusesci „ —— „ ——

Fie-care scie, că

Semînțele impregnate de năpă
a ie lui

MAUTHNER

pentru nutreț, dau cele mai bune
röde, de asemenea că

Semînțele pentru grădini de bucătărie,
furnizează cele mai frumos

Zarzavaturi,
și din semînțele de flori

ale lui Mauthner îes cele mai
îrumoase flori.

Cu un cuvînt semînțele lui
Mauthner sunt cele mai bune.
depositele cele mai mari și prețu
rile de tot ieftine.

865,1—48.

Pianino

negră, elegant adjusat, sunet minu
nat și un clavir englezesc
peatră concertă cu repetiție me
hanică după sunt de vîndare fără
ieftin.

(851,4—4)

Strada Vămei 7, (etajul I.)

Spirit denaturat

din fabrica de spirit a firmei Fried
rich Czei și fiili, care are esce
lentă putere de iluminat și e
fără cu spor, se capătă cu pre
țul dilei în depositul de ape mine
rale la

Wilhelm Dresnandt,
10—12 Strada Vămei Nr. 23.

TIPOGRAFIA

A. Mureșianu

Brașov, Tîrgul Inului Nr. 30.

Acest stabiliment este provădut cu cele mai
bune mijloace tehnice și fiind bine assortat cu tot
felul de caractere de litere din cele mai moderne
este pus în poziție de a pute executa ori-ce
comande cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE

IN AUR, ARGINT SI COLORI.

CĂRȚI DE SCIINTĂ,

LITERATURĂ SI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

BILETE DE VISITĂ

DIFERITE FORMATE.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE LOGODNĂ SI DE NUNȚĂ

DUPĂ DORINȚĂ SI ÎN COLORI.

ANUNȚURI.

Comandele eventuale se primesc în biourul
tipografiei, Brașov Tîrgul Inului Nr. 30, eta
giul I, către stradă. — Prețurile moderate. — Co
mandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.